

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/150/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112225969
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112225969.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci navrhovateľa: Q. Q., bytom P.O.H. XX, R. P., zastúpený euroadvokátom JUDr. Lubomírom Müllerom, ul. Symfonická 1496/9, Praha 5, ČR, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie 220,37 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie 220,37 EUR **z a s t a v u j e** .

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania zo sumy 220,37 EUR vo výške 8,75 % ročne od 11.7.2012 do 12.4.2013.

Odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia 122,54 EUR na účet JUDr. Lubomíra Müllera, právneho zástupcu navrhovateľa, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, O.: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, J. (T.): B. (M., pobočka H. - B. M. E.) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 9.8.2012 domáhal od odporcu zaplatenia 220,37 EUR s 8,75 % úrokom z omeškania od 1.7.2012 do zaplatenia.

Svoj návrh odôvodnil tým, že je dedičom po Q. Q. nar. XX.X.XXXX, zomrelom X.X.XXXX, jeho otcovi, v podiele 1/3. Jeho otec bol rozsudkom bývalého Vojenského obvodného súdu Košice sp. zn. 2T 41/59 zo dňa 28.9.1959 bol uznaný vinným z trestného činu vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne. Trest vykonal v čase od 21.10.1959 do 10.5.1960 a vo väzbe bol od 12.9.1959 do 20.10.1959. Z výkonu trestu bol prepustený na základe amnestie prezidenta republiky. Uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn.6Tz 4/2004 zo dňa 23.6.2004 bol rozsudok Vojenského obvodného súdu Košice sp. zn. 2T 41/59 zo dňa 28.9.1959 zrušený a vec bola postúpená k novému prejednaniu. Rozsudkom Vojenského obvodného súdu Prešov sp.zn. 2T 29/2004 - 80 v znení Vyššieho vojenského súdu Trenčín sp.zn. 5To 13/2006 zo dňa 5.9.2006 bol otec navrhovateľa oslobodený spod obžaloby podľa § 226 písm. e) Tr. por. Dňa 21.11.2006 navrhovateľ požiadal o odškodnenie za náhradu ušlého zárobku. Odporca nárok navrhovateľa dňa 11.12.2006 odmietol s tým, že podľa § 2 zákona č. 58/1969 má nárok na odškodnenie jeho otec, ale nie on. Navrhovateľ dňa 20.9.2007 odporcu opätovne požiadal o priznanie nároku. Odporca mu dňa 4.10.2007 oznámil, že ak nie je so stanoviskom odporcu spokojný, môže sa s nárokom obrátiť na súd. Navrhovateľ tak urobil a požiadal súd o vyslovenie otcovej účasti na súdnej rehabilitácii. Účasť otca navrhovateľa na súdnej rehabilitácii podľa § 33 ods. 2 zákona č. 119/1990 Zb. bola uznaná uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 41Nt 10/2011-39 zo dňa 26.10.2011. Tým

sa odškodňovací proces dostal do režimu § 23 ods. 1, §26 zákona č. 119/1990 Zb. a dňa 10.1.2012 sa navrhovateľ so žiadosťou o odškodnenie opätovne obrátil na odporcu. Odporca v šesť mesačnej zákonnej lehote jeho žiadosť neuspokojil.

Na pojednávaní dňa 3.5.2013 navrhovateľ pred začatím pojednávania zoberal späť návrh na začatie konania v časti o zaplatenie istiny 220,37 EUR z dôvodu jej úhrady dňa 12.4.2013. Trval však na návrhu v časti o zaplatenia príslušenstva, na úhrade úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 11.7.2012 do 12.4.2013, ktorý vyčísľil na 14,58 EUR.

Odporca po čiastočnom späťvzati návrhu navrhovateľa v časti istiny, žiadal návrh v časti úroky z omeškania zamietnuť. Bol toho názoru, že úrok z omeškania podľa zákona č. 119/1990 Zb. a zákona č. 58/1969 Zb. navrhovateľovi nepatrí.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: osvedčením o dedičstve notára JUDr. D. E., súdneho komisára sp.zn. 4D 88/05, Dnot. 59/05, právoplatným dňa 14.5.2005, uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Tz 4/2004 zo dňa 23.6.2004, rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. 2T 29/2004 zo dňa 13.6.2006, rozsudkom Vyššieho obvodového súdu Trenčín č.k. 5To 13/2006 - 100 zo dňa 5.9.2006, žiadosťou o odškodnenie zo dňa 21.11.2006, stanoviskom odporcu č. 19356/06 -542/193 zo dňa 11.12.2006, žiadosťou navrhovateľa zo dňa 17.9.2007, oznámením odporcu zo dňa 4.10.2007, uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 41Nt 10/2011-39 právoplatným dňa 16.10.2011, žiadosťou navrhovateľa zo dňa 10.1.2012, rozhodnutím odporcu o odškodnení č. 15411/2012 - 541/1 zo dňa 12.4.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Podľa osvedčenia o dedičstve notára D. E., súdneho komisára sp.zn. 4D 88/05, Dnot. 59/05, právoplatného dňa 14.5.2005, je navrhovateľ dedičom Q. Q. nar. XX.X.XXXX, zomrelého dňa X.X.XXXX v podiele 1/3, ako jeho syn. Ďalšími dedičmi sú T. Q. a R. C., rod. Q..

Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn.6TZ 4/2004 zo dňa 23.6.2004 súd zistil, že Q. Q. bol rozsudkom bývalého Vojenského obvodného súdu Košice sp. zn. 2T 41/59 zo dňa 28.9.1959 uznaný vinným z trestného činu vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa §270 ods. 1 písm. b) Tr. zákona č. 86/1950Z, ktorého sa dopustil tým, že dňa 11.9.1959 po nastúpení vojenského cvičenia vo VÚ 8700 Michalovce si odoprel obliecť vojenskú rovnošatu, prevziať zbraň a vykonať vojenské cvičenie odvolávajúc sa na to, že mu to ako príslušníkovi sekty "Svedkovia Jehovovi" nedovoľuje náboženské presvedčenia. Za tento trestný čin mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Vyšší vojenský súd v Trenčíne, uznesením sp.zn. To 146/59 zo dňa 17.10.1959, odvolanie obžalovaného zamietol. Najvyšší súd SR uznesením, sp.zn.6Tz 4/2004 zo dňa 23.6.2004, uznesenie bývalého Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne sp.zn. To 146/59 zo dňa 17.10.1959, aj rozsudok bývalého Vojenského obvodného súdu Košice sp. zn. 2T 41/59 zo dňa 28.9.1959, zrušil a Vojenskému súdu v Prešove prikázal vec znovu prejednať a rozhodnúť. Z predmetného uznesenia vyplýva, že odsúdený trest nastúpil dňa 20.10.1959 a vykonal ho dňa 10.5.1960, väzbu vykonal od 12.9.1959 do 20.10.1959.

Rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov, sp.zn. T 29/2004 zo dňa 13.6.2006, bol Q. Q. podľa § 226 písm. b) Tr.por spod obžaloby pre trestný čin vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.1961, oslobodený, pretože skutok nie je trestným činom.

Voči tomto rozsudku sa odvolal vojenský obvodový prokurátor Prešov. Vyšší Vojenský súd Trenčín rozsudkom č.k. 5To 13/2006- 100 zo dňa 5.9.2006 rozsudok Vojenského obvodového súdu Prešov sp.zn. T 29/2004 zo dňa 13.6.2006 zrušil v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. Q. Q. podľa § 226 písm. e) Tr.por. ho spod obžaloby pre trestný čin vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270 ods. 1 písm. b) Tr. zákona účinného do 31.12.1961, oslobodil, pretože zanikla trestnosť činu.

Dňa 21.11.2006 navrhovateľ požiadal odporcu o odškodnenie za nezákonné väznenie jeho otca od 12.9.1959 do 10.5.1960. Žiadal za náhradu

- ušlej mzdy vo výške súčasnej priemernej mzdy za dobu od 12.9.1959 do 10.5.1960,
- nákladov výkonu trestu v paušálnej výške,
- nákladov pôvodného trestného konania v paušálnej výške,
- nákladov obhajoby pôvodného trestného konania v paušálnej výške,
- náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným väznením vo výške 400.000,- Sk.

Odporca stanoviskom, č. 19356/06-542/193 zo dňa 11.12.2006, žiadosti navrhovateľa nevyhovel. Namietal, že podľa § 2 zákona č. 58/1969 má nárok na odškodnenie jeho otec, ale nie on.

Navrhovateľ dňa 20.9.2007 odporcu opätovne požiadal o priznanie nároku na odškodnenie.

Odporca listom, č. 19356/06 - 542/193 zo dňa 4.10.2007, navrhovateľovi oznámil, že pokiaľ nie je s jeho stanoviskom spokojný, má možnosť postupovať súdnou cestou v zmysle jeho poučenia.

Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 41Nt 10/2011-39 zo dňa 26.10.2011, právoplatným dňa 26.10.2011, bolo rozhodnuté, že otec navrhovateľa je podľa § 33 ods. 2 zákona č. 119/1990 Zb. účastný súdnej rehabilitácie.

Navrhovateľ dňa 10.1.2012 požiadal odporcu o odškodnenie v zmysle jeho podaní zo dňa 21.11.2006 a 17.9.2007.

Odporca rozhodnutím o odškodnení, č. 15411/2012 - 541/1 zo dňa 12.4.2013, žiadosti navrhovateľa vyhovel a priznal mu odškodnenie vo výške 242,28 EUR ako 1/3 z celkového možného odškodnenia 726,84 Eur. Rozsah odškodnenia špecifikoval ako:

1. Náhradu za stratu na zárobku Q. Q. st. po dobu väzby a trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. a) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 19.916,66 Sk,
2. Náhradu trov trestného konania podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 200,- Sk,
3. Náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 1.005,- Sk,
4. Náhradu trov výkonu väzby podľa § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. vo výške 780,- Sk.

Podľa § 96 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

V tomto prípade nebol potrebný súhlas odporcu k čiastočnému späťvzatiu, pretože návrh navrhovateľa v časti o zapltenie istiny bol vzatý späť pred začatím pojednávania vo veci samej. Súd preto podľa § 96 ods. 1, veta tretia O.s.p., konanie v časti istiny zastavil.

Podľa § 10 zákona č. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Predmetom sporu po čiastočnom späťvzati návrhu v časti istiny tak zostal úrok z omeškania zo sumy zaplatenej mu odporcom dňa 12.4.2013, za obdobie od 11.7.2012 do 12.4.2013.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca tým, že žiadosť navrhovateľa zo dňa 10.1.2012 neprerokoval v šesť mesačnej lehote, upravenej v § 10 zákona č. 58/1969 Zb., dostal sa s plnením dňa 11.7.2012 do omeškania. Rozhodnutím odporcu o odškodnení, č. 15411/2012 - 541/1 zo dňa 12.4.2013, mal súd za preukázané, že odporca žiadosť navrhovateľa prerokoval až dňa 12.4.2013. Na základe uvedeného súd zaviazal odporcu na zaplataenie úroku z omeškania od 11.7.2012 do 12.4.2013. Výšku úroku z omeškania súd určil v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 8,75 % ročne. Súdom uloženú povinnosť je odporca povinný splniť v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Zavinenie pre potreby rozhodovania o trovách konania sa posudzuje z procesného a nie z hľadiska hmotného práva. V prejednávanej veci muselo byť konanie v časti istiny zastavené, pretože navrhovateľ zobral späť návrh na začatie konania pre správanie odporcu, ktorý o jeho žiadosti na odškodnenie rozhodol až po podaní žaloby, čo v konaní sporné nebolo. Z procesného hľadiska to bol odporca, ktorý zaviniel, že konanie muselo byť v časti istiny zastavené a preto je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania. Tropy konania navrhovateľa predstavujú trovy právneho zastúpenia.

Tropy právneho zastúpenia súd priznal v zmysle § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 15 písm. a) b), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Zb. za použitia § 73 ods. 2 zákona č. 543/2005 Zb. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, osobe za 3 úkony právnej pomoci takto:

- príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 1.8.2005 - 19,92 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 4,98 EUR t.j. spolu 24,90 EUR

- písomné podanie návrhu na začatie konania dňa 6.8.2012 - 19,92 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,63 EUR t.j. spolu 27,55 EUR

- účasť na pojednávaní dňa 3.5.2013 - 19,92 EUR + paušálna náhrada výdavkov v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,81 EUR t.j. spolu 27,73 EUR

- cestovné na pojednávanie dňa 3.5.2013 z Prahy do Bratislavy a späť, za cestu autobusom vo výške 11,50 EUR za 1 cestu, t.j. 23,- EUR a to v zmysle § 73 ods. 2 zákona č. 543/2005 Zb. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, podľa ktorej osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné, účelné a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom a ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom, ktoré ale súd z dôvodu, že právny zástupca sa v daný deň zúčastnil 3 pojednávaní (12C 151/2012, 12C 91/2012, 12C 150/2012) krátil o 2/3 a priznal cestovné vo výške 1/3 z takto vyčísleného cestovného, t.j. vo výške 7,67 EUR,

- náhrada za stratu času za 8 x polhodina na pojednávanie dňa 3.5.2013 ako bolo uplatnené, pretože nemohol priznať viac, vo výške 8x 13,01 EUR za cestu na pojednávanie dňa 3.5.2013 z Prahy do Bratislavy a späť autobusom v trvaní 4 hodiny, t.j. vo výške 104,08 EUR, ktorú súd ale rovnako ako pri cestovnom krátil o 2/3 z dôvodu, že právny zástupca sa v daný deň zúčastnil 3 pojednávaní a priznal tak náhradu za stratu času vo výške 1/3 z takto vyčíslenej straty času, t.j. vo výške 34,69EUR.

Trovy právneho zastúpenia spolu: 122,54 EUR.

Súd tak navrhovateľovi nepriznal trovy právneho zastúpenia za písomné čiastočné späťvzatie návrhu z 2.5.2013 z dôvodu, že tento návrh bol prednesený a doručený súdu na pojednávaní dňa 3.5.2013a súd už náhradu trov konania za tento úkon právnej pomoci priznal, ide preto o duplicitne uplatnený nárok na odmenu trov právneho zastúpenia.

O spôsobe náhrady trov konania na účet JUDr. Lubomíra Müllera, právneho zástupcu navrhovateľa, súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.